

UREDBA (ES) št. 764/2008 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. julija 2008

o določitvi postopkov za uporabo nekaterih nacionalnih tehničnih pravil za proizvode, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, in o razveljavitvi Odločbe št. 3052/95/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zlasti členov 37 in 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Notranji trg zajema območje brez notranjih meja, v katerem je v skladu s Pogodbo zagotovljen prost pretok blaga in so prepovedani ukrepi, ki bi imeli enak učinek kot količinske omejitve uvoza. Ta prepoved se nanaša na nacionalne ukrepe, ki lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno ovirajo trgovino z blagom znotraj Skupnosti.

(2) Če zakonodaja ni usklajena, lahko pristojni organi držav članic nezakonito ustvarijo ovire za prost pretok blaga med državami članicami, ko za proizvode, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, uporabijo tehnična pravila, s katerimi določijo zahteve, ki jih morajo taki proizvodi izpolnjevati, kot so pravila glede poimenovanja, oblike, velikosti, teže, sestave, predstavitve, označevanja in embalaže. Uporaba takih pravil pri proizvodih, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, je lahko v nasprotju s členoma 28 in 30 Pogodbe, četudi se taka pravila brez razlike uporabljajo za vse proizvode.

(3) Načelo vzajemnega priznavanja, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča, je eno od sredstev za zagotavljanje prostega pretoka blaga na notranjem trgu. Uporablja se za proizvode, za katere ne velja usklajevalna zakonodaja Skupnosti, ali za vidike proizvodov, ki ne sodijo na področje uporabe take zakonodaje. Skladno s tem načelom država članica na svojem ozemlju ne more prepovedati prodaje proizvodov, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici, četudi so bili proizvedeni v skladu s tehničnimi pravili, ki se razlikujejo od tehničnih pravil, ki jih morajo izpolnjevati domači proizvodi. Edine izjeme od tega načela so omejitve, ki so utemeljene z razlogi, podanimi v členu 30 Pogodbe, ali drugimi višjimi razlogi javnega interesa in so sorazmerne z zastavljenim ciljem.

(4) Pri pravilni uporabi načela vzajemnega priznavanja v državah članicah je še vedno veliko težav. Z vzpostavitvijo ustreznih postopkov je tako treba čim bolj zmanjšati možnost, da bi tehnična pravila ustvarjala nezakonite ovire za prost pretok blaga med državami članicami. Ker v državah članicah takšni postopki niso vzpostavljeni, je to dodatna ovira za prost pretok blaga, saj podjetja odvrča od prodaje proizvodov, ki jih zakonito tržijo v drugi državi članici, na ozemlju države članice, ki določi tehnična pravila. Ankete so pokazale, da številna podjetja, zlasti mala in srednje velika podjetja, svoje proizvode bodisi prilagodijo zahtevam tehničnih pravil države članice bodisi v taki državi opustijo trženje.

(5) Pristojni organi tudi nimajo ustreznih postopkov, da bi svoja tehnična pravila uporabili pri posameznih proizvodih, ki se zakonito tržijo v drugi državi članici. To omejuje njihovo sposobnost ugotavljanja skladnosti proizvodov v skladu s Pogodbo.

(6) Resolucija Sveta z dne 28. oktobra 1999 o vzajemnem priznavanju ⁽³⁾ navaja, da nosilci gospodarske dejavnosti in državljani načela vzajemnega priznavanja niso vedno uporabljali pravilno ali v celoti, saj z načelom ali z njegovimi

⁽¹⁾ UL C 120, 16.5.2008, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 21. februarja 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 23. junija 2008.

⁽³⁾ UL C 141, 19.5.2000, str. 5.

praktičnimi posledicami niso bili dovolj seznanjeni. Z navedeno resolucijo so bile države članice pozvane, naj s pripravo ustreznih ukrepov nosilec gospodarske dejavnosti in državljanom priskrbijo učinkovit okvir za vzajemno priznavanje, s katerim bi bilo med drugim mogoče učinkovito obravnavati zahteve nosilcev gospodarske dejavnosti in državljanov in se na take zahteve hitro odzvati.

- (7) Evropski svet je na zasedanju 8. in 9. marca 2007 poudaril, kako pomembno je, da z okrepitvijo vzajemnega priznavanja notranji trg blaga dobi nov zagon in da se hkrati zagotavlja visoka raven varnosti in varstva potrošnikov. Evropski svet je na zasedanju 21. in 22. junija 2007 poudaril, da je treba za zagotovitev rasti, konkurenčnosti in zaposlovanja še naprej krepiti štiri svoboščine notranjega trga (prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala) ter izboljševati njegovo delovanje.
- (8) Za nemoteno delovanje notranjega trga blaga je treba zagotoviti zadostna in pregledna sredstva za reševanje težav, ki izhajajo iz uporabe tehničnih pravil držav članic za posamezne proizvode, ki so zakonito trženi v drugi državi članici.
- (9) Ta uredba ne bi smela posegati v nadaljnje usklajevanje tehničnih pravil, kjer je to primerno, da bi se izboljšalo delovanje notranjega trga.
- (10) Trgovinske omejitve so lahko tudi posledica drugih vrst ukrepov, ki spadajo na področje uporabe členov 28 in 30 Pogodbe. Med temi ukrepi so lahko na primer tehnične specifikacije za postopke javnih naročil ali obvezna uporaba uradnih jezikov držav članic. Vendar ti ukrepi ne bi smeli biti tehnična pravila v smislu te uredbe in zato ne bi smeli soditi na njeno področje uporabe.
- (11) Tehnična pravila v smislu te uredbe se včasih uporabljajo v okviru postopkov obvezne predhodne odobritve, določenih v zakonodaji države članice, po katerih je mogoče proizvod ali vrsto proizvoda dati na trg te države članice ali del tega trga šele, ko to na podlagi vloge uradno odobri pristojni organ te države članice. Sam obstoj takšnih postopkov ovira prost pretok blaga. Zato je postopek obvezne predhodne odobritve glede na temeljno načelo prostega pretoka blaga na notranjem trgu upravičen le, če je potreben zaradi cilja v javnem interesu, ki ga priznava pravo Skupnosti, ter če je nediskriminatoren in sorazmeren; to pomeni, da bi moral biti primeren za doseg zastavljenega cilja in ne bi smel presegati tega, kar je nujno

za njegovo doseg. Skladnost takšnega postopka z načelom sorazmernosti bi bilo treba oceniti v luči sodne prakse Sodišča.

- (12) Zahteva, da je za dajanje proizvoda na trg potrebna predhodna odobritev, ne bi smela šteti za tehnično pravilo po tej uredbi, tako da odločba o umiku proizvoda s trga, samo zato ker naj ne bi imel veljavne predhodne odobritve, ne bi smela šteti za odločbo, za katero velja ta uredba. Kadar pa je zahtevka za obvezno predhodno odobritev proizvoda vložen, bi bilo treba vsakršno predvideno odločbo o zavrnitvi zahtevka zaradi tehničnih pravil obravnavati v skladu s to uredbo, tako da prosilec lahko izkoristi postopkovno varstvo, predvideno s to uredbo.
- (13) Odločitve nacionalnih sodišč, ki presojujejo zakonitost primerov, ko trg druge države članice ni odprt za proizvode, ki so zakonito trženi v drugi državi članici, ali ki zaradi tehničnega pravila upajajo kazni, bi bilo treba izvzeti s področja uporabe te uredbe.
- (14) Orožje spada med proizvode, ki lahko predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost ljudi ter za javno varnost držav članic. Za več specifičnih vrst orožja, ki se zakonito tržijo v eni državi članici, se lahko zaradi zaščite zdravja in varnosti ljudi ter preprečevanja kaznivih dejanj predvidijo omejevalni ukrepi v drugi državi članici. Takšni ukrepi so lahko posebne kontrole in odobritve, preden je orožje, ki se zakonito trži v eni državi članici, dano na trg v drugi državi članici. Zato bi bilo državam članicam treba dovoliti, da preprečijo dajanje orožja na svoje trge, dokler niso v celoti izpolnjene nacionalne postopkovne zahteve.
- (15) Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov ⁽¹⁾ določa, da se lahko tržijo samo varni proizvodi, in opredeljuje obveznosti proizvajalcev in distributerjev v zvezi z varnostjo proizvodov. Organom daje pravico, da s takojšnjim učinkom prepovedo vse nevarne proizvode ali da proizvod, ki bi lahko bil nevaren, prepovejo začasno, za obdobje, ki ga potrebujejo za izvedbo različnih ocen, preverjanj in nadzorov varnosti. Daje jim tudi pravico, da storijo vse potrebno za hitro in učinkovito uporabo ustreznih ukrepov, kot so tisti iz člena 8(1)(b) do (f) Direktive, v primeru proizvodov, ki pomenijo resno tveganje. Zato bi bilo treba s področja uporabe te uredbe izvzeti ukrepe, ki jih pristojni organi držav članic sprejemajo v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se izvajata člen 8(1)(d) do (f) in člen 8(3) navedene direktive.

⁽¹⁾ UL L 11, 15.1.2002, str. 4.

- (16) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽¹⁾, med drugim vzpostavlja sistem hitrega obveščanja za obveščanje o neposrednem ali posrednem tveganju za človeško zdravje, ki izhaja iz živil ali krme. Državam članicam nalaga, da v okviru sistema hitrega obveščanja Komisijo takoj obvestijo o vseh ukrepih, ki jih sprejmejo za omejitev dajanja v promet ali prisilni umik iz prometa ali odpoklic živil ali krme zaradi varovanja zdravja ljudi in ki zahtevajo hitro ukrepanje. Ukrepe, ki jih pristojni organi držav članic sprejmejo v skladu s členom 50(3)(a) in členom 54 navedene uredbe, bi zato bilo treba izvzeti s področja uporabe te uredbe.
- (17) Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽²⁾, določa splošna pravila za izvajanje uradnega nadzora, da se preveri upoštevanje pravil, katerih cilj je zlasti preprečiti, odpraviti ali na sprejemljivo raven zmanjšati tveganje za ljudi in živali, neposredno ali prek okolja, in jamčiti pošteno ravnanje v trgovini s krmo in živilom ter zaščititi interese potrošnikov, vključno z označevanjem živil in krme ter drugimi oblikami obveščanja potrošnikov. Določa tudi poseben postopek, s katerim se zagotovi, da nosilci gospodarskih dejavnosti odpravijo neskladnost s pravili o krmi in živilih ter o zdravju in dobrem počutju živali. Ukrepe, ki jih pristojni organi držav članic sprejemajo v skladu s členom 54 navedene uredbe, bi zato bilo treba izvzeti s področja uporabe te uredbe. Vendar bi se za ukrepe, ki jih pristojni organi sprejmejo ali nameravajo sprejeti na podlagi nacionalnih tehničnih pravil, če ne zadevajo ciljev Uredbe (ES) št. 882/2004, morala uporabljati ta uredba.
- (18) Direktiva 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti (Direktiva o varnosti na železnici) ⁽³⁾ določa postopek odobritve začetka obratovanja obstoječih vozniških sredstev, pri čemer dopušča uporabo nekaterih nacionalnih pravil. Zato bi bilo treba ukrepe, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu s členom 14 navedene direktive, izključiti s področja uporabe te uredbe.
- (19) Direktiva Sveta 96/48/ES z dne 23. julija 1996 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti ⁽⁴⁾ in Direktiva 2001/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti ⁽⁵⁾ določata, da je treba s postopnim sprejetjem tehničnih specifikacij za interoperabilnost (TSI) postopoma uskladiti sisteme in obratovanje. Zato bi bilo treba sisteme in komponente interoperabilnosti s področja uporabe navedenih direktiv izvzeti s področja uporabe te uredbe.
- (20) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ⁽⁶⁾ vzpostavlja sistem akreditacije, ki zagotavlja vzajemno priznavanje ravni usposobljenosti organov za ugotavljanje skladnosti. Pristojni organi držav članic torej ne bi več smeli zavračati poročil o preskusih in certifikatov, ki jih izdajo akreditirani organi za ugotavljanje skladnosti, ker slednji za to ne bi bili usposobljeni. Države članice lahko sprejmejo tudi poročila o preskusih in certifikate, ki jih v skladu z zakonodajo Skupnosti izdajo drugi organi za ugotavljanje skladnosti.
- (21) Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov ter pravil o storitvah informacijske družbe ⁽⁷⁾ države članice zavezuje, da Komisiji in drugim državam članicam posredujejo osnutke tehničnih predpisov o vsakršnih proizvodih, vključno s kmetijskimi in ribiškimi izdelki, ter navedejo razloge, zaradi katerih je takšne tehnične predpise treba sprejeti. Vendar je treba zagotoviti, da se po sprejetju tehničnih predpisov za posebne proizvode pravilno uporabi načelo vzajemnega priznavanja v posameznih primerih. Ta uredba določa postopek za uporabo načela vzajemnega priznavanja v posameznih primerih, ter predvideva obveznost pristojnega organa, da dokaže tehnične ali znanstvene
-
- ⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 202/2008 (UL L 60, 5.3.2008, str. 17).
- ⁽²⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1).
- ⁽³⁾ UL L 164, 30.4.2004, str. 44.
- ⁽⁴⁾ UL L 235, 17.9.1996, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/32/ES (UL L 141, 2.6.2007, str. 63).
- ⁽⁵⁾ UL L 110, 20.4.2001, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/32/ES.
- ⁽⁶⁾ Glej stran 30 tega Uradnega lista.
- ⁽⁷⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/96/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 81).

- razloge, zaradi katerih se določen proizvod v sedanji obliki na trgu države članice, v skladu s členoma 28 in 30 Pogodbe, ne more tržiti. V tej uredbi dokaz ne pomeni pravnega dokaza. Organi držav članic po tej uredbi niso zavezani opravičiti tehničnega pravila kot takega. Vendar morajo pristojni organi pojasniti, kot določa ta uredba, možno uporabo tehničnega pravila za proizvod, ki se zakonito trži v drugi državi članici.
- (22) V skladu z načelom vzajemnega priznavanja bi moral postopek iz te uredbe določati, da pristojni organi zadevnemu gospodarskemu subjektu na podlagi ustreznih razpoložljivih tehničnih ali znanstvenih elementov v vsakem primeru sporočijo, da za uvedbo nacionalnih tehničnih pravil za zadevni proizvod ali vrsto proizvoda obstajajo višji razlogi v javnem interesu ter da manj strogi ukrepi niso mogoči. Pisno obvestilo bi moralo gospodarskemu subjektu omogočiti, da komentira vse zadevne vidike predvidene odločbe o omejitvi dostopa na trg. Pristojnemu organu nič ne preprečuje, da ukrepa po poteku roka za prejem teh komentarjev, če gospodarski subjekt ne predloži odgovora.
- (23) Pojem višjega razloga v javnem interesu, ki se pojavlja v nekaterih določbah te uredbe, je razvijajoč se koncept, ki ga je v svoji sodni praksi razvilo Sodišče v povezavi s členoma 28 in 30 Pogodbe. Ta pojem med drugim zajema učinkovitost davčnega nadzora, pošteno trgovinsko poslovanje, varstvo potrošnikov, varstvo okolja, ohranjanje pluralnosti medijev in tveganje za resno ogrožanje finančnega ravnovesja sistema socialne varnosti. Zaradi takšnih višjih razlogov lahko pristojni organi upravičeno uporabijo tehnična pravila. Vendar takšna uporaba ne bi smela biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine med državami članicami. Poleg tega bi bilo treba vedno upoštevati načelo sorazmernosti glede tega, ali je pristojni organ dejansko izbral najmanj omejevalen ukrep.
- (24) Pristojni organ države članice pri uporabi postopka iz te uredbe ne bi smel umakniti s trga proizvod ali vrste proizvoda, ki se zakonito trži v drugi državi članici, ali omejiti dajanja tega proizvoda ali vrste proizvoda na trg. Vendar je primerno, da pristojni organ lahko sprejme začasne ukrepe, kjer je potrebno hitro ukrepanje, da se izogne ogrožanju varnosti in zdravja uporabnikov. Pristojni organ lahko sprejme take začasne ukrepe tudi zato, da prepreči dajanje na trg proizvoda, katerega trženje je v celoti prepovedano zaradi javne morale ali varnosti, vključno s preprečevanjem kaznivih dejanj. Zato bi bilo treba državam članicam dovoliti, da v takšnih okoliščinah na kateri koli stopnji postopka iz te uredbe na svojem ozemlju začasno ustavijo trženje proizvoda ali vrste proizvoda.
- (25) V vsaki odločbi, za katero velja ta uredba, bi morala biti opredeljena pravna sredstva, ki nosilec gospodarske dejavnosti omogočajo, da začnejo postopek pri pristojnem nacionalnem sodišču.
- (26) Primerno je, da je gospodarski subjekt obveščen tudi o razpoložljivosti izvensodnih sredstev za reševanje težav, kot je na primer sistem Solvit, da bi se izognil pravni negotovosti in stroškom postopkov.
- (27) Potem ko pristojni organ odloči, da bo na podlagi tehničnega pravila v skladu postopkovnimi zahtevami te uredbe proizvod umaknil, se za nadaljnje ukrepe, ki jih sprejme v zvezi s tem proizvodom in ki temeljijo na tej odločbi in na istem tehničnem pravilu, ne uporabljajo zahteve iz te uredbe.
- (28) Za potrebe notranjega trga blaga je pomembno zagotoviti dostopnost nacionalnih tehničnih pravil, da lahko podjetja, zlasti mala in srednje velika podjetja, pridobijo zanesljive in točne informacije glede veljavne zakonodaje.
- (29) Zato je treba uveljaviti načela upravne poenostavitve, med drugim tudi z vzpostavitvijo sistema kontaktnih točk za proizvode. Ta bi moral biti oblikovan tako, da bi podjetjem na pregleden in ustrezen način zagotavljal dostop do informacij, s čimer bi bilo mogoče preprečiti zamude, stroške in odvrtačne učinke, ki izhajajo iz nacionalnih tehničnih pravil.
- (30) Kontaktne točke za proizvode bi morale posredovati brezplačne informacije glede svojih nacionalnih tehničnih pravil in uporabi načela vzajemnega priznavanja na področju proizvodov, da bi se olajšal prost pretok blaga. Kontaktnim točkam za proizvode bi bilo treba zagotoviti primerno opremo in sredstva in jih spodbujati, da informacije objavijo na spletnih straneh in v drugih jezikih Skupnosti. Kontaktne točke za proizvode bi lahko gospodarskim subjektom zagotovile tudi dodatne informacije in ugotovitve med postopkom iz te uredbe. Za zagotavljanje drugih informacij lahko kontaktne točke za proizvode zaračunavajo pristojbine v sorazmerju s stroški zagotovljenih informacij.
- (31) Ker vzpostavitev kontaktnih točk za proizvode ne bi smela posegati v razdelitev nalog med pristojnimi organi v regulativnih sistemih držav članic, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da vzpostavijo kontaktne točke za proizvode glede na regionalne ali krajevne pristojnosti.

Države članice bi morale vlogo kontaktnih točk za proizvode nameniti obstoječim kontaktnim točkam, ustanovljenim v skladu z drugimi instrumenti Skupnosti, da se prepreči nepotrebno širjenje kontaktnih točk in poenostavijo upravni postopki. Te vloge naj bi namenile ne le obstoječim službam v javni upravi, temveč tudi nacionalnim centrom Solvit, trgovskim zbornicam, strokovnim organizacijam ali zasebnim organom, da ne bi povečevale upravnih stroškov podjetij in pristojnih organov.

(32) Države članice in Komisijo bi bilo treba spodbujati k tesnemu sodelovanju, da bi olajšale usposabljanje osebja, zaposlenega v kontaktnih točkah za proizvode.

(33) Zaradi razvoja in ustanavljanja vseevropskih e-vladnih storitev in interoperabilnih telematičnih omrežij, na katerih temeljijo te storitve, bi bilo treba predvideti možnost vzpostavitve elektronskega sistema za izmenjavo informacij med kontaktnimi točkami za proizvode v skladu s Sklepom 2004/387/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o interoperabilnem zagotavljanju vseevropskih e-vladnih storitev javnim upravam, podjetjem in državljanom (IDABC) ⁽¹⁾.

(34) Treba bi bilo vzpostaviti zanesljive in učinkovite mehanizme spremljanja in ocenjevanja, da bi bilo mogoče zagotoviti informacije o uporabi te uredbe in tako izboljšati poznavanje delovanja notranjega trga blaga v neusklajenih sektorjih in zagotoviti, da pristojni organi držav članic pravilno uporabljajo načelo vzajemnega priznavanja. Tovrstni mehanizmi ne bi smeli prekoračevati okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(35) Ta uredba se uporablja le za proizvode ali določene značilnosti proizvodov, za katere ne veljajo usklajevalni ukrepi Skupnosti, namenjeni odpravi ovir za trgovino med državami članicami, ki so posledica različnih nacionalnih tehničnih pravil. Določbe tovrstnih usklajevalnih ukrepov imajo pogosto izčrpen značaj, kar pomeni, da države članice na svojem ozemlju ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg proizvodov, ki so v skladu s temi ukrepi. Nekateri usklajevalni ukrepi Skupnosti pa državam članicam dovoljujejo, da določijo dodatne tehnične pogoje o dajanju proizvoda na njihov trg. Za tovrstne dodatne pogoje bi morala veljati člena 28 in 30 Pogodbe in določbe te uredbe. Zaradi učinkovitega uporabljanja te uredbe je torej primerno, da Komisija oblikuje okvirni in neizčrpan seznam proizvodov, za katere ne veljajo usklajevalni ukrepi na ravni Skupnosti.

(36) Sistem spremljanja, vzpostavljen z Odločbo št. 3052/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1995 o vzpostavitvi postopka izmenjave informacij o nacionalnih ukrepih, ki odstopajo od načela prostega pretoka blaga v Skupnosti ⁽²⁾, se je v veliki meri izkazal za neuspešnega, saj Komisija z njegovim izvajanjem ni pridobila zadostnih informacij, da bi lahko ugotovila, v katerih sektorjih bi lahko bilo usklajevanje primerno. Sistem tudi ni prinesel hitre rešitve za nekatere težave pri prostem pretoku. Odločbo št. 3052/95/ES bi bilo zato treba razveljaviti.

(37) Primerno je, da se za določbe te uredbe določi prehodno obdobje, da se bodo lahko pristojni organi prilagodili njenim zahtevam.

(38) Ker cilja te uredbe, in sicer odprave tehničnih ovir za prost pretok blaga med državami članicami, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi njegovega obsega lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(39) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

PREDMET UREJANJA IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Namen te uredbe je krepitev delovanja notranjega trga z izboljšanjem prostega pretoka blaga.

2. Ta uredba določa pravila in postopke, ki jih morajo pristojni organi držav članic upoštevati, kadar sprejmejo ali nameravajo sprejeti odločbo iz člena 2(1), ki bi lahko ovirala prost pretok proizvoda iz člena 28 Pogodbe, ki se zakonito trži v drugi državi članici.

⁽²⁾ UL L 321, 30.12.1995, str. 1.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽¹⁾ UL L 144, 30.4.2004, str. 62.

3. Prav tako določa vzpostavitev kontaktnih točk za proizvode v državah članicah, da bi tako prispevali k uresničitvi cilja te uredbe, kot je naveden v odstavku 1.

dajanju na trg, kot so pogoji uporabe, recikliranja, ponovne uporabe ali odlaganja, če taki pogoji znatno vplivajo na sestavo, naravo ali trženje proizvoda ali vrsto proizvoda.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za upravne odločbe, naslovljene na gospodarske subjekte, ki so sprejete ali bodo sprejete na podlagi tehničnega pravila, kot je opredeljeno v odstavku 2, v zvezi s katerim koli proizvodom, tudi kmetijskim in ribiškimi, ki se zakonito trži v drugi državi članici, če je neposredni ali posredni učinek te odločbe kar koli od naslednjega:

- (a) prepoved dajanja proizvoda ali vrste proizvoda na trg;
- (b) prilagoditev ali dodatno preskušanje proizvoda ali vrste proizvoda pred dajanjem na trg ali nadaljnjim trgovanjem z njim;
- (c) umik proizvoda ali vrste proizvoda s trga.

Za namene točke (b) iz prvega pododstavka pomeni prilagoditev proizvoda ali vrste proizvoda kakršno koli spremembo ene ali več lastnosti proizvoda ali vrste proizvoda, navedenih v točki (b)(i) odstavka 2.

2. Za namene te uredbe pomeni tehnično pravilo vsako zakonsko določbo ali drug predpis države članice:

- (a) ki ni bil usklajen na ravni Skupnosti, in
- (b) ki prepoveduje trženje proizvoda ali vrste proizvoda na ozemlju države članice ali s katerim mora biti proizvod ali vrsta proizvoda skladna, če se trži na ozemlju te države članice, in ki določa eno od naslednjega:
 - (i) zahtevane lastnosti tega proizvoda ali vrste proizvoda, kot so raven kakovosti, delovanje ali varnost oziroma mere, vključno z zahtevami, ki za proizvod ali vrsto proizvoda veljajo v zvezi z imenom, pod katerim se prodaja, izrazjem, simboli, preskušanjem in načini preskušanja, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem, ali
 - (ii) katere koli druge zahteve, ki za proizvod ali vrsto proizvoda veljajo za potrebe varovanja potrošnikov ali okolja in ki vplivajo na življenjski cikel proizvoda po

3. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) odločbe sodne narave, ki jih izdajo nacionalna sodišča;
- (b) odločbe sodne narave, ki jih izdajo organi pregona v teku preiskave ali v teku pregona kaznivega dejanja, v zvezi z izrazjem, simboli ali katerim koli materialnim sklicevanjem na neustavne ali kriminalne organizacije ali dejanja rasistične ali ksenofobične narave.

Člen 3

Povezava z drugimi določbami zakonodaje Skupnosti

1. Ta uredba se ne uporablja za sisteme ali komponente interoperabilnosti, za katere se uporabljata direktivi 96/48/ES in 2001/16/ES.

2. Ta uredba se ne uporablja za ukrepe, ki jih organi držav članic sprejmejo v skladu s:

- (a) členom 8(1)(d) do (f) in členom 8(3) Direktive 2001/95/ES;
- (b) členom 50(3)(a) in členom 54 Uredbe (ES) št. 178/2002;
- (c) členom 54 Uredbe (ES) št. 882/2004;
- (d) členom 14 Direktive 2004/49/ES.

POGLAVJE 2

POSTOPEK UPORABE TEHNIČNEGA PRAVILA

Člen 4

Podatki o proizvodu

Kadar pristojni organ proizvod ali vrsto proizvoda podvrže oceni, ali bi bilo treba sprejeti odločbo iz člena 2(1), lahko ob ustreznem upoštevanju načela sorazmernosti od gospodarskega subjekta, opredeljenega v skladu s členom 8, zahteva kar koli od naslednjega:

- (a) ustrezne informacije o značilnostih zadevnega proizvoda ali vrste proizvoda;

- (b) ustrezne in dostopne informacije o zakonitem trženju proizvoda v drugi državi članici.

Člen 5

Vzajemno priznavanje ravni usposobljenosti akreditiranih organov za ugotavljanje skladnosti

Poročila o preskusih in certifikati, ki jih je izdal organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran za ustrezno področje ugotavljanja skladnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008, države članice ne zavrnejo iz razlogov, povezanih s pristojnostjo tega organa.

Člen 6

Ocena, ali je treba uporabiti tehnično pravilo

1. V primeru, ko namerava pristojni organ sprejeti odločbo iz člena 2(1), nosilcu gospodarske dejavnosti, opredeljenemu v skladu s členom 8, pošlje pisno obvestilo o tej nameri, v katerem navede tehnično pravilo, na katerem bo temeljila odločba, in tehnične ali znanstvene dokaze, da:

- (a) nameravani ukrep temelji na enem od razlogov v javnem interesu iz člena 30 Pogodbe ali se sklicuje na drug višji razlog v javnem interesu, in
- (b) da predvidena odločba zagotavlja izpolnitev zastavljenega cilja ter ne presega okvira, ki je za to potreben.

Vse predvidene odločbe morajo temeljiti na značilnostih zadevnega proizvoda ali vrste proizvoda.

Po prejemu takega obvestila ima zadevni nosilec gospodarske dejavnosti vsaj dvajset delovnih dni, da pošlje svoje pripombe. V obvestilu je določen rok, v katerem se smejo poslati pripombe.

2. Vsaka odločba iz člena 2(1) se sprejme in sporoči zadevnemu nosilcu gospodarske dejavnosti in Komisiji v obdobju dvajset delovnih dni po izteku roka za prejem pripomb nosilca gospodarske dejavnosti, določenega v odstavku 1 tega člena. V njej se upoštevajo pripombe nosilca gospodarske dejavnosti in navedejo razlogi, na katerih temelji, vključno z razlogi, če obstajajo, za zavrnitev argumentov, ki jih predloži nosilec dejavnosti, ter tehnični in znanstveni dokazi iz odstavka 1 tega člena.

Pristojni organ lahko obdobje iz prvega pododstavka podaljša enkrat za največ dvajset delovnih dni, če je to ustrezno upravičeno zaradi kompleksnosti zadeve. Podaljšanje je treba primerno utemeljiti ter pred iztekom prvotnega roka o njem obvestiti gospodarski subjekt.

V vseh odločbah iz člena 2(1) morajo biti navedena pravna sredstva, ki jih omogoča veljavna zakonodaja v zadevni državi članici, in roki za uporabo teh sredstev. Tako odločbo je mogoče izpodbijati pred nacionalnimi sodišči ali drugimi pritožbenimi organi.

3. Kadar po predložitvi pisnega obvestila iz odstavka 1 pristojni organ sklene, da ne bo sprejel odločbe iz člena 2(1), o tem nemudoma obvesti zadevnega nosilca gospodarske dejavnosti.

4. Če pristojni organ v obdobju iz odstavka 2 tega člena ne obvesti gospodarskega subjekta o odločbi iz člena 2(1), se šteje, da se proizvod, kar zadeva uporabo tehničnega pravila iz odstavka 1, v tej državi članici trži zakonito.

Člen 7

Začasna prekinitev trženja proizvoda

1. Med postopkom, določenim v tem poglavju, pristojni organ začasno ne ustavi trženja zadevnega proizvoda ali vrste proizvoda, razen če je izpolnjeno eno od naslednjega:

- (a) zadevni proizvod ali vrsta proizvoda v normalnih ali razumno predvidljivih okoliščinah uporabe pomeni znatno tveganje za varnost in zdravje uporabnika, ali
- (b) trženje zadevnega proizvoda ali vrste proizvoda je v državi članici na splošno prepovedano zaradi javne morale ali varnosti.

2. Pristojni organ gospodarski subjekt, opredeljen v skladu s členom 8, nemudoma obvesti o prekinitvi iz odstavka 1 tega člena. V primerih iz odstavka 1(a) tega člena se obvestilu priloži tehnična ali znanstvena utemeljitev zanj.

3. Prekinitev trženja proizvoda, sprejeta v skladu s tem členom, se lahko izpodbija pred nacionalnimi sodišči ali drugimi pritožbenimi organi.

Člen 8

Posredovanje informacij gospodarskemu subjektu

Sklicevanja na gospodarske subjekte v členih 4, 6 in 7 se štejejo za sklicevanja na:

- (a) proizvajalca proizvoda s sedežem v Skupnosti ali osebo, ki je dala proizvod na trg ali je za to, da se proizvod da na trg, zaprosila pristojni organ;

- (b) kadar pristojni organ ne more ugotoviti identitete in kontaktnih podatkov gospodarskih subjektov iz točke (a) – zastopnika proizvajalca, če proizvajalec nima sedeža v Skupnosti, ali uvoznika proizvoda, če tudi zastopnik nima sedeža v Skupnosti;
- (c) kadar pristojni organ ne more ugotoviti identitete in kontaktnih podatkov gospodarskih subjektov iz točk (a) in (b) – drug poslovni subjekt v dobavni verigi, katerega dejavnosti lahko vplivajo na katero od značilnosti proizvoda, urejenih s tehničnim pravilom, ki se uporablja za proizvod;
- (d) kadar pristojni organ ne more ugotoviti identitete in kontaktnih podatkov gospodarskih subjektov iz točk (a), (b) in (c) – drug poslovni subjekt v dobavni verigi, čigar dejavnosti ne vplivajo na značilnosti proizvoda, urejene s tehničnim pravilom, ki se uporablja za proizvod.
- (c) pravna sredstva, ki so na ozemlju te države članice običajno na voljo v primeru spora med pristojnimi organi in gospodarskim subjektom.
2. Kontaktne točke za proizvode na zahteve iz odstavka 1 odgovorijo v petnajstih delovnih dneh po njihovem prejemu.
3. Kontaktna točka za proizvode v državi članici, v kateri zadevni gospodarski subjekt zakonito trži zadevni proizvod, lahko gospodarskemu subjektu ali pristojnemu organu v skladu s členom 6 posreduje vse pomembne informacije ali ugotovitve.
4. Kontaktne točke za proizvode za zagotavljanje informacij iz odstavka 1 ne zaračunavajo pristojbine.

Člen 11

Telematsko omrežje

Komisija lahko v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 13(2) vzpostavi telematsko omrežje za izvajanje določb te uredbe v zvezi z izmenjavo informacij med kontaktnimi točkami za proizvode in/ali pristojnimi organi držav članic.

POGLAVJE 3

KONTAKTNE TOČKE ZA PROIZVODE

Člen 9

Vzpostavitev kontaktnih točk za proizvode

1. Države članice na svojih ozemljih določijo kontaktne točke za proizvode in njihove kontaktne podatke sporočijo drugim državam članicam in Komisiji.
2. Komisija oblikuje in redno dopolnjuje seznam kontaktnih točk za proizvode ter ga objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Te informacije objavi tudi na spletni strani.

Člen 10

Naloge

1. Kontaktne točke za proizvode med drugim na zahtevo nosilca gospodarske dejavnosti ali pristojnega organa druge države članice posredujejo naslednje informacije:
- (a) informacije o tehničnih pravilih, ki se na ozemlju teh kontaktnih točk uporabljajo za posamezno vrsto proizvoda, informacije o tem, ali je po zakonodaji ustrezne države članice za to vrsto proizvoda treba zahtevati predhodno odobritev, ter informacije o načelu vzajemnega priznavanja in uporabi te uredbe na ozemlju te države članice;
- (b) kontaktne podatke pristojnih organov znotraj države članice, ki omogočajo neposreden stik z njimi, vključno s podrobnostmi o organih, ki so pristojni za nadzor izvajanja zadevnih tehničnih pravil na ozemlju te države članice;

POGLAVJE 4

KONČNE DOLOČBE

Člen 12

Obveznosti poročanja

1. Države članice Komisiji vsako leto pošljejo poročilo o uporabi te uredbe. Poročilo vsebuje vsaj naslednje informacije:
- (a) število pisnih obvestil, poslanih v skladu s členom 6(1), in vrsto zadevnih proizvodov;
- (b) zadostne informacije o odločbah v skladu s členom 6(2), skupaj z razlogi za sprejetje teh odločb in vrsto zadevnih proizvodov, ter
- (c) število odločb, sprejetih v skladu s členom 6(3), in vrsto zadevnih proizvodov.
2. Ob upoštevanju informacij, ki jih posredujejo države članice v skladu z odstavkom 1, Komisija preuči odločbe, sprejete v skladu s členom 6(2), ter oceni razloge za njihovo sprejetje.
3. Komisija do 13. maja 2012 in nato vsakih pet let opravi pregled uporabe te uredbe ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem. Če je potrebno, Komisija lahko poročilu priloži ustrezne predloge za izboljšanje prostega pretoka blaga.

4. Komisija sestavi, objavi in redno posodablja neizčrpen seznam proizvodov, za katere ne velja usklajevalna zakonodaja Skupnosti. Objavi ga na spletni strani.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja svetovalni postopek iz člena 3 Sklepa 1999/468/ES v skladu s členom 7(3) in členom 8 Sklepa.

Člen 14

Razveljavitev

Odločba št. 3052/95/ES se razveljavi z učinkom od 13. maja 2009.

Člen 15

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 13. maja 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 9. julija 2008

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

J.-P. JOUYET